

ПРАКТИЧНІ ТА ІГРОВІ ПІДХОДИ ДО ВИВЧЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ ЯК ІНОЗЕМНОЇ

Знання мови – це перший крок до адаптації іноземців, які приїжджають у чужу країну. Завдання викладача-мовника допомогти їм якомога швидше вивчити мову на різних рівнях: фонетичному, лексико-граматичному, синтаксичному.

Маємо на меті висвітлити практичні та ігрові підходи щодо вивчення української мови як іноземної. Питання ігрових форм під час навчання у своїх працях висвітлювали: В. Сухомлинський, М. Ганькіна, Є. Антощук, Г. Китайгородська, О. Палінська, Г. Швець та ін. Вважаємо, що гра не на кожному занятті є доречна. Проте впровадження її як способу вироблення практичних умінь і навичок, закріплення чи систематизації навчального матеріалу дає можливість урізноманітнити викладання, створює сприятливий психоемоційний клімат, атмосферу довіри, здорової конкуренції. Ігрові завдання, про які йтиметься нижче, розроблено на основі підручника Л. Назаревич, Н. Гавдиди «Українська мова для іноземців. Практикум» (2017).

Так, студентам, які тільки-но навчилися читати, легко запам'ятовуються слова та вислови, виділені в тексті великими літерами: «**НА МОЮ ДУМКУ**, чат – це цікавий спосіб спілкування...». Робота з контурними картами дає змогу запам'ятати розташування міст, річок. Запитання на зразок «З якими країнами межує Україна на заході, сході, півночі, півдні? Чи є в Україні моря? Які? Де?» сприяють не лише розвитку комунікативних навичок, а й розширюють кругозір іноземців. На особливу увагу заслуговують картки з малюнками. Студентам необхідно: а) до кожного малюнка знайти відповідне слово; б) підписати кожну картку; в) коли викладач читає текст і робить паузи, вибрати ту, яка відповідає контексту; г) дивлячись на предмет, описати його. Завдання на логіку й редагування вимагають неабиякої зосередженості від групи студентів. Їм треба правильно побудувати речення з чотирьох окремих карток: «1) прокидатися; 2) о сьомій годині; 3) я щодня 4) ранку». Правильний варіант необхідно записати на дошці. Закріпити знання про дієслівне керування допоможуть картки з написаними іменниками, прикметниками в називному відмінку та дієсловами, які вимагають знахідного відмінка. Активізує розумову діяльність колективне жартівливе малювання. Кожен студент має намалювати лише ту частину тіла, яку називає викладач. Наприклад: «Дан малює великий тулуб. Амір – довгі ноги і т. д.». Вкінці заняття можна поставити запитання: «Що ми робили? Чи можете описати людину, яку ви намалювали?». Дати можливість відчувати поліфонію мови можна, розробивши такі завдання: з тексту оригіналу вилучити слова. Студенти мають вписати ті слова, які, на їхню думку, підходять за змістом. Потім порівнюють свій варіант із оригіналом.

З вищесказаного випливає: у процесі навчальної гри засвоєння нових слів і мовних конструкцій відбувається невимуснено. Понад те, студенти, відчувши смак гри, очікують на неї як на можливість самовдосконалення. Важливою перевагою є й те, що гра в мікрогрупах поглиблює комунікабельність і допитливість студентів.